

מסכת תמורה

פרק ד

א. וְלֹד חֲטָאת, וְתִמְנוֹת חֲטָאת, וְחֲטָאת שְׁמִיתוֹ בְּעֶלְיָהּ, יָמוּתוּ. שְׁעֵבְרָה שְׁנֵתָה וְשִׁאֲבָדָה וְנִמְצָאת בְּעֶלְת מוֹם, אִם מִשְׁכָּפְרוּ הַבְּעָלִים, תָּמוּת, וְאֵינָה עוֹשֶׂה תִּמְנוֹתָה, לֹא נִהְיִין, וְלֹא מוֹעֵלִין. אִם עַד שֶׁלֹּא כָּפְרוּ הַבְּעָלִים, תִּרְעָה עַד שֶׁתִּסְתָּאב, וְתִמְכָּר, וְיָבִיא בְּדָמֶיהָ אַחֲרֵת, וְעוֹשֶׂה תִּמְנוֹתָה, וּמוֹעֵלִין בָּהּ:

ב. הַמִּפְרִישׁ חֲטָאתוֹ וְאֲבָדָהּ, וְהַקָּרִיב אַחֲרֵת תַּחֲתֶיהָ, וְאַחֲרֵי כֵן נִמְצָאת הָרִאשׁוֹנָה, תָּמוּת. הַמִּפְרִישׁ מַעוֹת לְחֲטָאתוֹ וְאֲבָדָהּ, וְהַקָּרִיב חֲטָאת תַּחֲתֶיהָ, וְאַחֲרֵי כֵן נִמְצָאוּ הַמַּעוֹת, יִלְכוּ לַיּוֹם הַמָּלֵחַ:

ג. הַמִּפְרִישׁ מַעוֹת לְחֲטָאתוֹ וְאֲבָדָהּ, וְהַקָּרִיב מַעוֹת אַחֲרֵים תַּחֲתֶיהָ, לֹא הִסְפִּיק לִקַּח בָּהֶן חֲטָאת עַד שֶׁנִּמְצָאוּ הַמַּעוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת, יָבִיא מֵאֱלוֹ וּמֵאֱלוֹ חֲטָאת, וְהִשְׁאָר יָפְלוּ לַנִּדְבָה. הַמִּפְרִישׁ מַעוֹת לְחֲטָאתוֹ וְאֲבָדָהּ, וְהַקָּרִיב חֲטָאת תַּחֲתֶיהָ, לֹא הִסְפִּיק לְהַקְרִיבָהּ עַד שֶׁנִּמְצָאוּ הַמַּעוֹת, וְהָרִי חֲטָאת בְּעֶלְת מוֹם, תִּמְכָּר, וְיָבִיא מֵאֱלוֹ וּמֵאֱלוֹ חֲטָאת,

והשָׁאָר יִפְלוּ לַנִּדְבָה. הַמִּפְרִישׁ חֲטָאתוֹ וְאַבְדָּה, וְהַפְּרִישׁ מַעֲוֹת
תַּחֲתֶיהָ, לֹא הִסְפִּיק לִקַּח בָּהֶן חֲטָאת עַד שֶׁנִּמְצְאָת חֲטָאתוֹ, וְהָרִי הִיא
בַּעֲלֹת מוֹם, תִּמְכֹּר וַיָּבִיא מֵאֵלּוֹ וּמֵאֵלּוֹ חֲטָאת, וְהַשָּׂאָר יִפְלוּ לַנִּדְבָה.
הַמִּפְרִישׁ חֲטָאתוֹ וְאַבְדָּה, וְהַפְּרִישׁ אַחֲרֵת תַּחֲתֶיהָ, לֹא הִסְפִּיק
לְהַקְרִיבָהּ עַד שֶׁנִּמְצְאָת הָרֵאשׁוֹנָה, וְהָרִי שְׁתִּיָּהוּ בַּעֲלֹת מוֹם, יִמְכְּרוּ,
וַיָּבִיא מֵאֵלּוֹ וּמֵאֵלּוֹ חֲטָאת, וְהַשָּׂאָר יִפְלוּ לַנִּדְבָה. הַמִּפְרִישׁ חֲטָאתוֹ
וְאַבְדָּה, וְהַפְּרִישׁ אַחֲרֵת תַּחֲתֶיהָ, לֹא הִסְפִּיק לְהַקְרִיבָהּ עַד שֶׁנִּמְצְאָת
הָרֵאשׁוֹנָה, וְהָרִי שְׁתִּיָּהוּ תַּמִּימוֹת, אַחַת מֵהֶן תִּקְרַב חֲטָאת וְהַשְּׁנִיָּה
תָּמוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵין חֲטָאת מִתָּה אֵלָּא שֶׁנִּמְצְאָת
מֵאַחֵר שֶׁכִּפְּרוּ הַבְּעָלִים, וְאֵין הַמַּעֲוֹת הוֹלְכוֹת לָיִם הַמֶּלֶח אֵלָּא
שֶׁנִּמְצְאוּ מֵאַחֵר שֶׁכִּפְּרוּ הַבְּעָלִים:

ד. הַמִּפְרִישׁ חֲטָאתוֹ, וְהָרִי הִיא בַּעֲלֹת מוֹם, מוֹכְרָה וַיָּבִיא בְּדָמֶיהָ
אַחֲרֵת. רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִם קָרְבָה הַשְּׁנִיָּה עַד שֶׁלֹּא
נִשְׁחַטָה הָרֵאשׁוֹנָה, תָּמוֹת, שֶׁכִּבְּר כִּפְּרוּ הַבְּעָלִים: